

[Udenrigsministeren.]

stændig frit skønner over, hvilke Forretningsmænd der i den givne Situation kunde have den bedste Udsigt til at drive Forretningen igennem med Held. Jeg er bange for, at hvis man ikke havde, om jeg saa maa sige, et matematisk Beregningsgrundlag derfor, vilde der blive et mægtigt Virvar af Klager fra Folk, de fleste vilde føle sig forurettede, og saa vilde det være meget svært for Administrationen at finde noget fast Holdepunkt. Indtil denne Dag er der ikke angivet noget rimeligt Grundlag, som kan siges at være tilfredsstillende. Det er muligt, at det nuværende Grundlag kan viderebygges, jeg har sagt det her, og dette overvejes i Handelsministeriet. Hvis det lykkes at finde Udvej, saa haaber jeg paa det ærede Medlems Bistand til at faa almindelig Tilslutning dertil i Rigsdagen, og ikke blot dette, at man siger: Nu har vi opmuntret til saadan noget, men naar det gennemføres, gennemføres det paa en forkert Maade.

Endelig siger det ærede Medlem, at han stadig troede paa denne Modsætning mellem Landbrugsministeren og mig. Det afgørende var ikke, hvordan vi hyggede os sammen i visse Situationer. Nej, det afgørende er ganske rigtigt, om vi følger den samme Linie under de store afgørende Forhandlinger om dette Spørgsmaal. Og det har vi gjort. Gang efter Gang har vi staaet Side om Side i disse Drøftelser og ydet den yderste Indsats, som overhovedet var mulig, for at opnaa den største Afsætning for Landbruget, den størst mulige Omsætning. Jeg har ikke i de Udtalelser fra Landbrugsministeren, som det ærede Medlem fortolker med stor filosofisk, ja, næsten teologisk Energi, fundet Udtryk for, at Landbrugsministeren gaar i Angst og Bæven for at vi skal opnaa den største mulige Omsætning. Jeg tror, at Landbrugsministeren deler min Opfattelse, at den størst mulige Omsætning for Danmark, der kan gennemføres paa et Grundlag, som kan holde, bringer den størst mulige Fortjeneste for de forskellige Erhverv og den størst mulige Beskæftigelse ikke blot for Landbruget, men ogsaa for vore andre Erhverv.

Jeg har understreget her, at det kan tænkes, at en eller anden Gruppe beskæftigelsesmæssigt kan faa en øjeblikkelig Fordel ved en Tilsidesættelse af andres Interesser. Jeg føler mig overbevist om, at en saadan Fordel meget hurtigt vil gaa tabt, Fremgang for det ene Erhverv bringer Fremgang for det andet; thi dan-

ske Erhverv er saa nær knyttede til hinanden, at vi ikke kan komme frem med den bestandige Tilbøjelighed til at sætte Erhverv mod Erhverv og faa Befolkningen til at tro, at her staaer indbyrdes modstaaende Interesser. Sandheden er, at et fælles Arbejde mellem de forskellige Erhverv er det, som kan bringe de gunstigste økonomiske Vilkaar for Landet. Et saadant Arbejde fremmes ikke ved den Maade, hvorpaa Forhandlingerne om disse Spørgsmaal hyppigt føres her, og jeg haaber, at ærede Medlemmer maatte naa til Forstaaelse af Nødvendigheden af at staa sammen paa disse Omraader i Stedet for at fortsætte med den ustandselige Ophidsen til, at de forskellige Grupper i Befolkningen skal tro, at en anden Gruppe lægger sig i Vejen for dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede Udenrigsminister spurgte mig: Naar jeg ikke mener Købepligt, hvad er det saa, jeg mener med forøget Salg? Det har jeg sagt Gang efter Gang: Det er min Overbevisning, ogsaa paa Grundlag af Ministerens egne Udtalelser og det, der foreligger, at en øget Attestudstedelse vilde have forøget Salget; det er meget rimeligt, at en stor Del af disse Attester kan ligge paa Hænder, som ikke ønsker at udnytte dem, men det udelukker ikke, at der er andre, som kan. Det har vi, som sagt, Tusinder af Eksempler paa, det kan Ministeren ikke afkræfte. Ogsaa fra August har vi Erfaringer for, at selv om der var udstedt Attester, og selv om der laa mange ubenyttet, kom der, da vi fik flere Attester, forøget Salg. Saa kan Ministeren sige, at det tror han ikke; det er den sædvanlige Bemærkning over for Kendsgerninger.

Udenrigsministeren vilde ikke tro, at jeg tvivlede om, at Ministrene havde en god Vilje og ogsaa en god Evne til at faa det mest mulige ud af det. En saadan Tvivl har jeg heller ikke. Men jeg har heller ikke, naar nu Ministeren ligefrem opfordrede til at bekende, den bedste Tro til, at det, som Ministeren mener er det bedst mulige, ogsaa er det, vi anser for det bedst mulige. Denne Tvivl støtter sig ikke saa meget paa Udenrigsministerens som paa Landbrugsministerens Udtalelser.

Jeg konstaterer endnu en Gang Udenrigsministerens Forsøg paa at imødegaa mine Bemærkninger ved at lave lidt Grin